

Rapport

Nr 117 mars 2000

Föreningen Íslandssamlarna
Per Olov Abrahamson – Söderberga alle 38 – 162 51 Vällingby
Tel. 08/687 02 26. – E-mail: olov.abrahamson@telia.com

IN MEMORIAM

LARS INGEMANN
6/3 1919 – 4/12 1999

Föreningen Íslandssamlarna har mist en av sina grundare. Lars lämnade oss den fjärde december efter en tids sjukdom. Redan på 1960-talet träffade jag Lars, som redan då var en etablerad samlare med gott renommé och som ställt ut sin samling och erövat många medaljer. Lars kunde mycket om isländsk filateli, man kunde alltid fråga honom och han visste svaret på de flesta frågor.

Lars var från början sekreterare i föreningen och sände ut protokoll från mötena, en föregångare till nutidens Rapport. Han var mycket stolt över sitt medlemsnummer, 1. När han ringde sa han alltid, "det är nr 1".

Föreningen kommer alltid att sakna sin hedersmedlem som var en mycket engagerad íslandssamlare och som hade en unik förmåga att förmedla sina kunskaper och skapa kontakt.

Med detta vill vi, alla hans vänner, tacka Lars för all vänskap han gett oss och lysa frid över hans minne.

Stig Österberg.

Kära vänner

Så är vi då mitt inne i en ny säsong och ett nytt årtusende. Själv känner jag ingen skillnad och jag antar att det är detsamma för de flesta. De befarade datorhaverierna, som många olyckskorpar kraxade om, kom ju också helt av sig.

Det som nu står på tur är säsongens stora höjdpunkt här i Sverige, nämligen NORDIA 2000 ute i Sollentunamässan den 17 – 19 mars! I skrivande stund vet jag inte hur många íslandssamlingar som är anmälda, men intresset för utställningen är stort och vi fick snabbt de 1200 ramarna fyllda, samtidigt som det står samlingar på kö om någon utställare skulle ångra sig i sista minuten. Inte mindre än 32 handlare och postverk kommer också att delta, med förhoppningsvis bra isländskt material.

Inviningen sker på fredagen kl 12.00 av Torbjörn Fäldin, såsom hedersordförande i Föreningen Norden, en av tillskyndarna till utställningen.

"Du íslandssamlare", som besöker mässan **"måste"** komma på vårt möte, som avhålls i en lokal vid sidan av den stora utställningshallen, som heter "Freja" **och tiden är mellan 15.00 och 17.00 lördagen den 18 mars.** Vi i styrelsen kommer att göra allt för att de timmarna skall bli så trivsamma som möjligt och dessutom är det ju alltid kul att träffa andra íslandssamlare, förhoppningsfullt från andra länder.

Du som även vill närvara på banketten med prisutdelning på restaurang Cirkeln i ABF-huset, Sveavägen 41 skall snarast sätta in 340 Skr. på NORDIA 2000 postgirokonto 197 95 41 – 8. Ange på talongen vem eller vilka personer som betalningen gäller för!

Jag vill också passa på att tigga lite hjälp från Dig som inte bor alltför långt från Stockholm! Från och med måndagen den 13 mars kl 12.00 till och med sista utställningsdagen behöver vi hjälp med uppbyggnad av ramar och handlarbås, montering och nedtagning av samlingar, vakthållning och mycket annat. Speciellt tisdagen, onsdagen och söndagskvällen behöver vi mycket folk. Vi lär få jobba hela söndagsnatten för att riva urställningen. Betalning utgår i form av förtäring.

Om Du känner för att hjälpa till så ring mig eller maila. Telefon-nummer och Mailadress står överst på första sidan i denna Rapport. **Kom ihåg, att vi för säkerhetens skull måste veta ditt namn i förväg. Annars kommer Du inte in på mässområdet.** Om Du aldrig har varit med om att bygga upp en stor utställning tidigare, så är detta ett gyllene tillfälle att få prova på.

Välkommen alltså, antingen Du väljer att hjälpa till med uppbyggnaden av utställningen eller om Du endast kan delta på íslandssamlarnas möte på lördagen!!

sekr.

Från min horisont

Efter en sedvanligt lugn höst har vi nu laddat batterierna och känner suget efter isländska frimärken igen! Vi ser fram mot en trevlig samvaro på Sollentunamässan där föreningen hyrt lokal. Hoppas att många samlare kommer på besök dit. Det gäller alltså NORDIA 2000 som engagerat många av våra medlemmar. Vi hoppas givetvis att det skall bli succé!

Något som blivit populärt de senaste åren är samlandet av vykort, gärna med stämpel från den ort som motivet visar. Inte bara vyer samlas, broar, båtar och vulkaner finns med. Själv blev jag glad då jag lyckades förvärva Islands Falk på ett kort. antagligen kan man inte visa det i en samling traditionell filateli, men som posthistoria bör det väl gå bra. Kanske någon av våra domare kan svara mig på det?

Auktionspriserna är, som vanligt, för höga om man vill köpa och för låga om man vill sälja. Det är något som vi samlare får leva med! Huvudsaken är väl att man har roligt och skaffar sig kamrater. Det tycker jag att vi islandssamlare har lyckats med, vi har ju kontakt med många länder

Snart är det dags för årsmöte med många närvarande och med många viktiga beslut att fatta hoppas styrelsen.

Alla, nästan alla, samlar numera nummerstämplar, något som kassören Leif uppskattar väldigt mycket, då föreningen inhandlat ett par mycket fina nummerstämpelsamlingar. Vi håller auktion på ca. 20 nummerstämplar på varje möte och glädjande nog brukar alla bli sålda. Jag ser fram emot att få träffa Dig! Kanske i Sollentuna eller på något möte.

Stig Österberg.



Ett icke helt oävet objekt från Høilands höstauktion

Ett ship-letter till England frankerat med 2 par av 5 aur. blå fintandade.

Vid ankomsten till Leith har brevet stämplat med den åttkantiga stämpeln SHIP LETTER, som var i bruk under åren 1880 - 1903

Brevet hade ett utropspris på 50 000 Dkr men såldes för 70 000 + 25% provision

Möten i Stockholm

Julmöte 2/12 1999

Endast 11 medlemmar närvarande, trots att det var Julmöte. I brist på ordinarie ordförande, som hamnat på sjukhus, ledde undertecknad mötet.

Eftersom det nu var Julmöte så inledde vi med kaffe, lussekatter, pepparkakor och så glögg naturligtvis. Alla lät sig väl smaka och glöggen var av den alkoholfria sorten så att alla kunde ta bilen hem.

Fyra nya medlemmar invaldes och närvarolotterierna vanns av George och Karl Erik.

Sedan informerade George, dels om Postmuseums nyöppnande i renoverat skick, dels om Posten visning av nästa års frimärken, som ägt rum ute på Cirkus på Djurgården (där fick jag det sagt), tidigare på dagen.

Nummerstämpelauktionen, med en hel del bra nummer, gick hyfsat

Till sist visade sekreteraren. over-head-bilder ur den bok om kända skillingbrev, som han påtat med under kulna höstdagar.

Möte 13/1 2000

Mötet började med att ordföranden äskade en tyst minut för den strax före jul bortgångne Lars Ingemann.

Tretton vid bordet låter nästan som en rysare av Agatha Christie, men jag kan försäkra att alla hade det riktigt trevligt. Det av "den stränge" tidigare inköpta kaffet, bryggdes denna gång av densamme och de tidigare, likaså av honom, inköpta mazarinerna ersattes tillfullo av Marianne Österbergs goda, hembakade bullar. På så vis sparar Föreningen vid vare möte ett antal hundralappar och detta till en mycket obetydlig arbetsinsats.

Den av Föreningen till nummerstämpel-freak omskolade "före detta Slania-samlaren", George, vann närvarolotteriet för tredje gången och kunde därmed håva hem priset, "en postfrisk serie Björnsson", för gott. Ordföranden var därefter ofin nog att dra sig själv som vinnare av kvällens tröstpris.

En ny medlem, Mike Edwards från United Kingdom, invaldes i Föreningen.

Efter en kort genomgång med over head-bilder av Antikva och Grotesk-stämplarna av sekreteraren var det så dags för "kvällens clou", **nummerstämpelauktionen!** Eftersom alla nummerstämpel-freakarna denna gång var närvarande, blev buden höga på de inte alltför svåra stämplarna, men "den stränge" gnuggade naturligtvis händerna.

Vad man än kan säga om SFF:s häften, inte är de några höjdare inte! Denna gång fanns det, på grund av datafel på Förbundet, nästan inget Island med, däremot hittade en samlare av danska stjärnstämplarna något litet till sin samling. Däremot plockades en hel del ut ur Föreningens eget material.

Möte 3/2 2000

12 närvarande krävde omdragning när "den stränge", som denna gång fick förtroendet att dra närvarolotteriet, naturligtvis drog sin egen lottsedel som vinnare. Efter en stunds palaver tillerkändes han dock vinsten och han har nu den första in-teckningen i det nya priset, "en postfrisk serie Hekla från 1948". Tröstpriset gick till Karl Erik.

Då kvällens tema var Flygpost hade några av medlemmarna tagit med sig sina finaste objekt för förevisning. Dessa cirkulerade runt bordet och visade att det faktiskt finns fina grejer här i Stockholm!! Nordia 2000 diskuterades och föreningen kommer att på många sätt hjälpa till vid uppbyggandet och nerplockandet av ramar och handlarstånd. Jag behöver väl inte nämna att nummerstämpelauktionen blev en rysare med bud långt över katalogpriserna. Kanske dags att se över dessa? Det är ju numera föreningens jobb.

sekr.

Helsaker med motiv

I Jul-Rapporten efterlyste Stig Österberg information om de isländska brjefspjalðen med motiv på baksidan. En som uppmärksammat hans vädjan är Hans von Strokirch i Australien, som själv har en på utställningar rikligt belönad samling av isländska helsaker och som även lyckats med konststycket att finna flera av dessa, mycket svåra, med motiv på baksidan.

Hans skriver:

Här några rader om Österbergs förfrågan. Leif Fuglsig, med blygsam hjälp från mig, forskade i de illustrerade helsakerna för en del år sedan. Det framkom att det finns nio olika kort. "BILANDE" i underskriften pekar på att det rör sig om flera länder.

Här en beskrivning på de kort som till dags dato kommit i dagen. Det är inte helt omöjligt att ett tionde skulle dyka upp, ett andra från DVI eller möjligen Grönland.

Ísland	1. Hekla	
"	2. Geysir	
"	3. Reykjavíks hamn	Från Reykjavík eller Vopnafjörður
"	4. Reykjavíks Althingsbygningen	till Kontinenten men ej Danmark.
"	5. Vopnafjord	
"	6. Skogafos	
Färöarna	7. Thorshavn	Från Köpenhamn till Ungern
"	8. Kirkesö kloster	Från Thorshavn till Jylland
DVI	9. St: Thomas hamn	Oanvänt på 2 cents helsak.

C. Magnus Munck, upphovsman till korten, var en dansk köpman. På baksidan ser man MR & J över en stjärna. Om bakom initialerna döljer sig en fotograf eller tryckare har inte funnits ut.

Som synes känner vi i skrivande stund till 9 olika motiv. Jag vill därför be er alla att kolla igenom era helsaker! Kanske finns det på baksidan motiv som ni aldrig tänkt på? Det kan dessutom vara ett ganska lönsamt sökande! Dessa brevkort är ju inte katalogiserade, men betingar i handeln mycket höga priser. På nästa sida kan ni se att dessa helsaker är helt identiska med vanliga kort och att man måste vända på dem för att se skillnaden. Ni kan också se några av de motiv som förekommer.

Jag har sedan länge tänkt lägga upp ett arkiv över dessa helsaker och behöver därför bilder, både fram och baksidor. Är därför tacksam om ni vill vara snälla och sända mig kopior på vad ni har i den här vägen. Kanske har just Du de där korten som Hans tror kan finnas. sekr.

Svar på ovanlig makulering

I Jul-Rapporten hade jag mina funderingar om ett märke, stämplat både med TOLLUR-stämpel och med N 2 – 259.

Svar har inkommit från en av nämnda stämpelfreakar, nämligen Jørgen Steen Larsen, som snabbt tog mig ur villfarelsen att 259:an varit använd på någon annan plats innan den kom till Grenjaðarstaður. Istället får jag nu plocka undan min 259:a till facket för falsifikat eller kuriosas.

Jørgen skriver:

På sidan 9 visar du en kombinationsstämpel Med TOLLUR + N 2 – 259. Det framgår av min kopia av Per Hanners nummerstämpelsamling att PH hade denna kombinationsavstämpling på Facit 101, 103, 121, 122, 136, 137, 142, 144, 155, 157, 170 och 172.

Speciellt användningen på 10 kr's övertrycksmärke 103, 121, 122 samt på 10 kr. 157 där TOLLUR-stämplat dessvärre är vanliga, visar att min uppfattning, att det är tal om förfalskningar och att 259 är stämplat på märken som tidigare är avstämplade med TOLLUR.

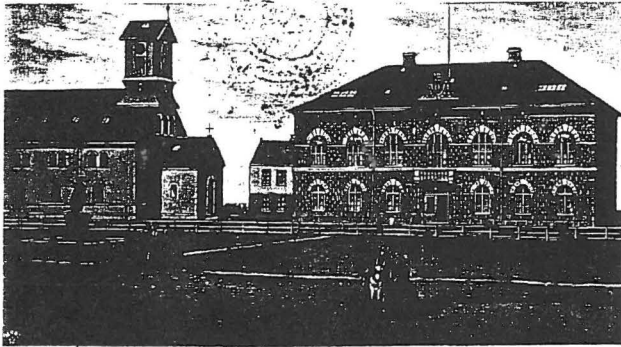
Jag tror därför inte att N 2- 259 varit använd på något annat postkontor innan stämpeln sändes till Grenjaðarstaður. Att N 2 – 259 enligt nummerstämpelhandboken blev utsänd 1932 stämmer också bra med de tidpunkter då N 2 – 257 sändes till Fjörður som öppnade 1/1 1932 och N 2 – 260 till Kálfafell som öppnade 1/1 1931.

Ja där ser man, aldrig får man vara riktigt glad!! Snabbt in med märket i kuriosapärmen.

Jørgen meddelar också att han från årsskiftet tar över jobbet som redaktör för vår systerförenings i Danmark medlemstidning, "Íslandskontakt". Jag ber att få gratulera danskarna, som här får en mycket kunnig redaktör, samtidigt som jag måste beklaga mig själv som mister en duktig medarbetare i Rapporten. men vi har ju, sedan gammalt, ett stående löfte om att kunna knycka artiklar ur varandras tidskrifter. Lycka till Jørgen!! sekr.



Single card 5 aur to Germany from VOPNAFJÖRDUR 7/9 1901 via Seydisfjörður. Additional five aur stamp. 6th printing.



Reykjavík, höfuðstaða Íslands. Þessi stóran bygging er einn af mestum höfuðbyggingum Íslands. Hér er Althingi, þjóðþing Íslands. Þessi bygging er byggð á miðri öld 19. aldarinnar. Hér er einn af mestum höfuðbyggingum Íslands. Hér er Althingi, þjóðþing Íslands. Þessi bygging er byggð á miðri öld 19. aldarinnar.



Skogafos, einn af mestum höfuðbyggingum Íslands. Þessi stóran bygging er einn af mestum höfuðbyggingum Íslands. Hér er Althingi, þjóðþing Íslands. Þessi bygging er byggð á miðri öld 19. aldarinnar.



VOPNAFJÖRDUR. Þessi stóran bygging er einn af mestum höfuðbyggingum Íslands. Hér er Althingi, þjóðþing Íslands. Þessi bygging er byggð á miðri öld 19. aldarinnar.

- Copies of reverse show:
 No 4. Althing (Parliament)
 5. Vopnafjörður & village
 6. Skogafos (waterfall)

Medlemssituationen inför det nya årtusendet

En genomgång av medlemsregistret för 1999 ger vid handen att Föreningen tillförts 22 nya medlemmar, vilket är samma som förra året. På minussidan har vi dock ett större tapp än då. Två medlemmar har under 1999 avlidit, fyra har utgått ur Föreningen på egen begäran och vi har blivit tvungna att utesluta sju medlemmar på grund av obetalda medlemsavgifter. Allt detta tillsammans ger dock ett litet överskott på nio och vi torde därmed vara 284 medlemmar i Föreningen, vilket inte är så dåligt.

En intressant iakttagelse, när man går igenom ansökningarna för förra årets rekryter är att fräppande många bor i utlandet. Sålunda har 5 danskar, 3 tyskar, 2 holländare, 1 USA-medborgare (heter det så?), 1 islänning samt 1 finländare (den förste) inträtt i Föreningen. Vi hälsar alla dessa, samt naturligtvis alla nya svenska medlemmar varmt välkomna i vår lilla krets.

Årets vinst och förlustkonto på medlemssidan ser sålunda ut som så

<u>Nya medlemmar</u>		<u>Avlidna</u>	<u>Uteslutna</u>	<u>Utgått på egen begäran</u>
Stockholm	4.	1.	-	-2.
Göteborg	12.	1.	7.	
Övriga	6.	-	-	2.
	22.	2.	7	4

Nya isländska brostämplor vid milleniumskiftet

Från Thór Thorsteins har vi fått en lista över de nya poststämplor som började att användas vid årsskiftet. De sändes ut till postkontoren den 26 december och Thór skriver att en del av dem kanske hann att användas redan i december, vilket torde vara en höjdare för alla stämpelsamlare. Meningen var dock att de skulle börja användas i och med ingången av det nya året och de kommer att registreras som så i Island och därmed också i denna Förening.

Jag ber att få tacka Thór för all hjälp, inte bara med dessa stämplor, men ber även att få inflika en liten fråga. Vad gör alla övriga postanstalter som inte fått några nya stämplor men som rimligtvis finns kvar i Island, Akureyri, Ísafjörður och andra, förmodligen inte nerlagda kontor, med alla brev? Använder de gamla stämplor – och var deras stämplor i så fall redan tidigare anpassade för milleniumskiftet??

Frimärken och andra postala föremål flyttas till Nationalmuséet

Íslandspóstur och det isländska Nationalmuséet har tecknat ett avtal där frimärken, ägda av Posten, skall placeras på muséet.

De kommer där att visas dels i en permanent utställning men med möjlighet till flyttbara utställningar. Dessutom kommer Posten att få utrymme i muséet två veckor varje år för en specialutställning i samband med Frimärkets Dag. Den förväntas avhållas i samarbete med lokala frimärksföreningar och skall specialiseras på t. ex. design, teckningar av frimärken m.m.

Det nuvarande postmuséet i Hafnarfjörður kommer att stängas och dess viktigaste föremål flyttas till Nationalmuseum, där de bättre kan visas än vad som är möjligt i de nuvarande, opraktiska lokalerna.

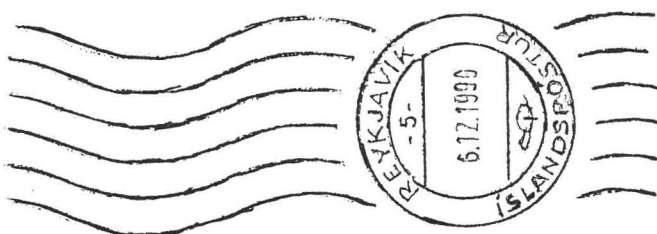
New bridge cancels by Íslandspóstur hf.

30 mm. type B8b1.

Sent to postoffices late Dec. 1999.



27.5 mm.



Roller type R6b- sideways

Mer om Thomsen-korten

I Rapport nr 108 skrev jag om ett brevkort, sänt som trycksak, som den inom isländsk filateli något obskyre konsul Thomsen sänt till USA. Sedan dess har kortet, eller korten som det senare skulle bli, diskuterats här i Rapporten av Anker Jönsson och nu kommer här från en annan specialist inom området brevkort, Leif Fuglsig, ett nytt inlägg i debatten, som jag hoppas inte blir det sista.

Leif Skriver:

Ditlev Thomsen var den ende namngivne privatperson (spekulant) som lämnade in brevkort till Í GILDI-övertryckning. Den 24 december 1902 får han 4 892 st av olika typer övertryckta och den 22 januari 1903 ytterligare 3 200 sr, även dessa ospecificerade. Dubbla kort räknades endast av Félagsprintsmeðjan för 2 kort, det totala antalet enheter skall alltså sättas något lägre.

Det kan inte råda något tvivel om att Thomsen ansåg dessa överstämplade kort som en handelsvara. För detta talar att han inte använde dem i sin affärsverksamhet. Jag har ännu aldrig, under de 20 år som jag följt ämnet i diverse auktionskataloger, sett någon sådan användning av dem.

Från Thomsens eget kontoutdrag hos Félagsprintsmeðjan, som finns i samma bok som postens, ses däremot att Thomsen den 31 oktober 1902, alltså kort efter det att Christian IX-helsakerna ankommit till Island, fick påtryckt 300 kort med tysk, 500 med engelsk och 200 med dansk text. Den 26 november får han övertryckt ytterligare 475 kort med tysk, engelsk och dansk text ospecificerat. Dessa Christian IX-kort är äktgången använda under Í GILDI-perioden. (se bild)

Mycket få av de Í GILDI-övertryckta helsakerna blev använda, så mot slutet av användnings-perioden har Thomsen säkert kommit på tanken att framställa några för kommande efterfrågningar

Den 12 december 1903 får han övertryckt 800 kort – kontoboken upplyser inget om tryckets art – men min gissning är att det rör sig om Nyårskorten.

Om det skulle vara äkta Nyårshälsningar till kunder affärsförbindelser och vänner, skulle man kunna tro att det var adressater på andra isländska orter, Danmark, England och Tyskland. 5 aur. trycksaksporto gällde ju överallt, undantaget då lokalt i Reykjavík, där korten var överfrankerade.

Likaledes kan man föreställa sig att det skulle finnas Nyårshälsningar från 1902 – men det gör det inte – och i övrigt inte varken tidigare på ovaltypskort eller senare på Christian IX-kort.

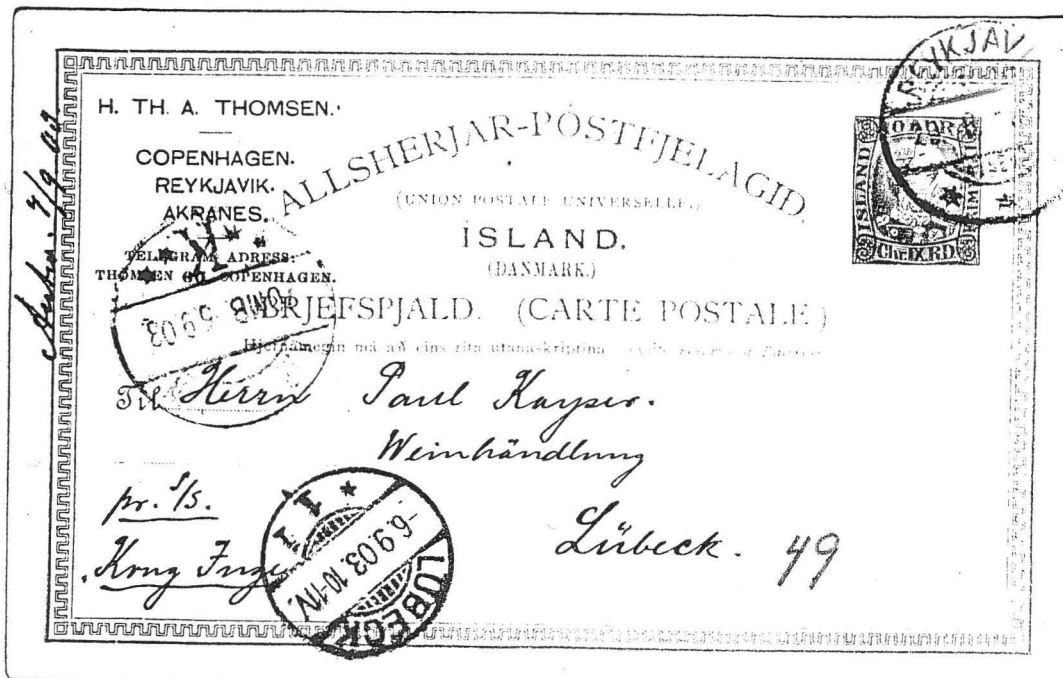
Summa summarum måste jag ansluta mig till Ankers teori, korten är specialframställda för orderstämpling, men de lämnar Thomsen först då han säljer dem vidare.

Som en sista knorr på saken, måste jag skriva om ett objekt som är omtalat i Ebbe Eldrups artikel i Íslandskontakt nr 27, men som Anker märkligt nog inte nämner.

Detta objekt skulle ju bevisa att adresserna var riktiga och att korten blev avsända. Men det finns ingen ankomststämpel! (inte heller på baksidan) och det skulle det ha funnits på den tiden! Och varför denna onödiga uppfrankering av ett trycksakskort?? Bevisen haltar alltså betänkligt – men det medges, kortet är unikt, och gåtfullt.

De använda namnen och adresserna är förmodligen riktiga – det är ju lättare att skriva efter en adressbok än att hitta på 800 namn och titlar. Alla korten har förmodligen använts. Jag har aldrig sett något oanvänt.

Till slut kan nämnas att Nyårskorten finns i alla fyra Í GILDI, 5 aur-utgåvorna 1879, 1889, 1895 och 1900, motsvarande Bke 7, Bke 10 samt Bke 12a och 12b, de två sistnämnda är de vanligaste.



Två nya ovanliga stämplrar

På det senaste Frimerker i Forum fanns det ovanligt mycket bra isländskt material att tillgå! Själv lyckades jag inskaffa två, i mitt tycke fina brev, det ena, ett isländskt Röda Kors-brev från krigsåren, och det andra, ett brjéfspjald med den svåra stämpeln QUEENSTOWN SHIP LETTER.

Men det var inte om dem jag skulle skriva, utan om ett brev som den hög-ögde ordföranden i Göteborg hittade. Det ser, vid första anblicken, inte mycket ut för världen! Ett ganska solkigt 1960-talsbrev med 4 halvdåliga Saudarkrókur-stämplrar och en alldaglig frankering. Men tittar man lite mera noggrant, ser man något annat, nämligen 2 stämplrar "Finnst ekki" och "Þekki ekki", d. v. s. finns inte och inte känd. Det här är stämplrar som varken jag eller någon annan på Forum sett tidigare och vi införlivar dem naturligtvis i föreningens arkiv för annorlunda stämplrar.

Om Du som läser det här har brev med liknande, lite annorlunda stämplrar, är jag tacksam om Du sänder in kopior på dem, gärna i färg det gör det hela lite roligare. Det finns en hel del sådana här, inte direkta makuleringsstämplrar, inte minst på brev av lite senare årgång och det borde finnas chanser att hitta flera, som till exempel detta från 1963. sekr.



Två frimärksutställningar i Island år 2000

Från Island har jag också fått följande E-mail från LIF (Landssamband Íslenzkra frímerkja-safnara), news 1999.

LIF kommer att arrangera två samtidiga frimärksutställningar i Reykjavík år 2000. Båda avhålls i "Kjarvalsstaðir" under tiden 27 – 30 juli.

Huvudutställningen blir "NORDJUNEX 2000" som arrangeras enligt traditionella Nordjunexregler, även om det ännu inte är bestämt om den nordiska frimärksungdomen vill visa sina samlingar enligt de något underliga regler som rått under tidigare Nordjunexutställningar.

Den andra utställningen, "DIEX 2000", arrangeras i samarbete med det Tyska filateliförbundet och klassas som nationell utställning. Där kommer cirka 15 tyska samlare att visa sina islandssamlingar tillsammans med isländska samlare. sekr.

Kronstämpeln C 1 - HAFNARFJÖRDUR

På Göteborgsklubbens höstauktion såldes, tyvärr inte till mig, ett vackert brefspjald med vy över Hafnarfjörður samt på baksidan frankerat med 2 x 3 aur. + 4 aur. Christian IX. Det märkliga med kortet är dock att det är avsänt till Danmark redan 1906 (tydlig ankomststämpel AARHUS 16.7.06).

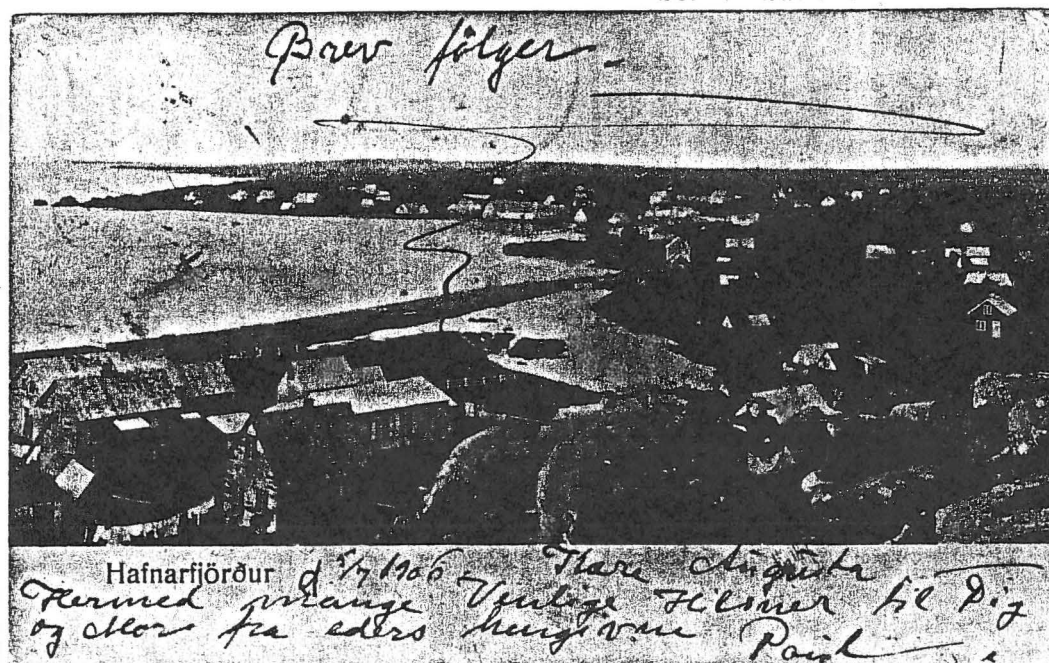
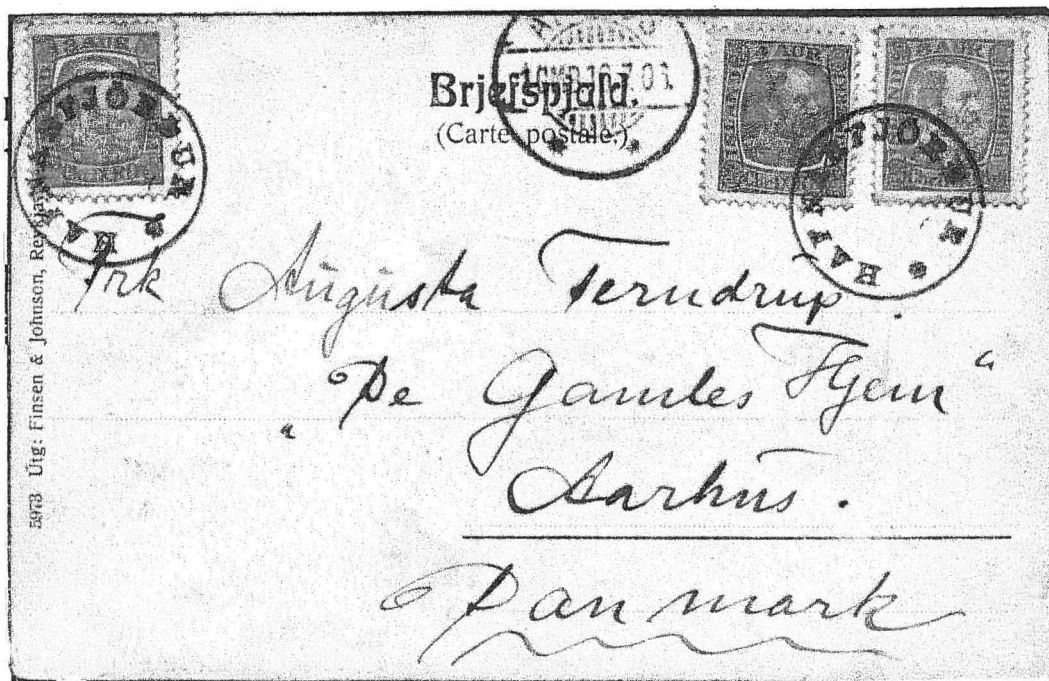
En titt i kronstämpelhandboken säger: "Enligt hörsägen skall kronan i stämpeln ha skurits ut omkring 1/12 1918 då Island blev oavhängigt från Danmark". Detta är uppenbarligen fel och styrker uppfattningen att hörsägner skall man ta med en nypa salt, då vi nu kan bevisa att kronan och posthornet antingen skurits ut eller ramlat bort redan 1906.

Att inte detta uppmärksammats tidigare är märkligt, då ju stämpeln användes ganska flitigt efter sin ordinarie användningstid, men våra kära isländska stämplare bereder oss ständigt nya förnöjelser.

C 1- HAFNARFJÖRDUR utan krona och posthorn på lösa frimärken är inte speciellt upphetsande och ganska vanliga, trots att stämpeln egentligen slutade användas 1903 då den ersattes av N 1a - 157. Någon som helst skymt av 157:an kan man dock inte se på kortet, så kanske detta är ett prov på ett mycket tidigt "lavet exponat", även om det bevisligen har gått med posten.

Klart är dock att det är dags att ändra i handboken

sekr.



Kvarvarande isländska bréfhirðingar

Än lever några gamla gudar kvar uppe på den gamla sägenomspunna ön där uppe i Nordatlanten som, liksom övriga nordiska länder, mer och mer börjar utarmas på det som borde vara varje sann filatelists husgud, poststämplarna.

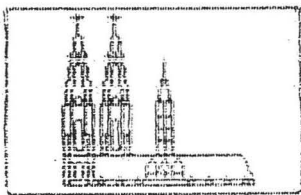
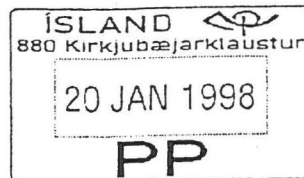
På senare år har det i Island rationaliserats väldeliga och den ena póstafrgrediðslan och bréfhirðingen efter den andra har lagts ner och av speciellt den senare kategorin finns det inte många kvar.

De gamla gudar (läs bréfhirðingar) som ännu finns kvar, (de är inte fler än att de ledigt får plats i hörnhyllan) är enligt ett mail som jag fått från Þór Þorsteins följande:

Árskógsströnd, Bær Strandasýsla, Goðdalir, Hrafnseyri, Kjörvogur, Norðurfjörður, Núpur, Reykhólar, Vigur och Æðey.

En nog så tråkig utveckling! Läger man där till att brev som lämnas in på någon av dessa, skall vi kalla dem "reliker från en gången tid", frankeras inte på gammalt sätt utan stämplas endast med något som kan liknas vid våra svenska terminalstämplor, så snart finns det väl inga stämplade isländska frimärken att samla. Om man inte samlar Reykjavíkstämplor förstås!!

Ett tips är att, som här i Sverige, börja samla dessa senare stämplor på klipp eller brev, något som faktiskt blivit ganska vanligt



Nyheter från Island

Frimärksprogrammet för år 2000

Från Þór Thorsteins har följande E-mail inkommit:

Frimärksprogrammet rörande det isländska frimärksprogrammet för årtusendets första år:

Januari	Miniatyrark till firandet av 1000-årsminnet av kristendomens införande i Island
"	Ísländska svampar (2), samt ett häfte med ett av dessa märken.
Mars	Miniatyrark till hågkomsten av att 1000 år gått sedan Vinland upptäcktes.
April	Häfte med ångvält och ångmaskin från 1916.
Maj	Europamärke (1), med samma tema som övriga medlemsländer. Valar (4), fortsättning på tidigare serie.
September	Samutgåva med Vatikanen.
"	Fiskar (2), fortsättning på tidigare serie.
Oktober	Frimärkets Dag-block, visande ankomsten av isländska nybyggare vid Winnipegsjön, Canada. Ísländska fjärilar (2)
November	Julfrimärken (2 eller 3), visande föräldrarna till de tretton underliga figurer som visas på 1999 års julfrimärken.

Ja som synes ett ganska maffigt program med inte mindre än tre miniatyrark, men med förhoppningsvis vackra frimärken av valar, fiskar och fjärilar. Ångvälden och ångmaskinen tycker jag också verkar intressanta och jag väntar med spänning på att få se hur upphovet till årets minst sagt kluriga "julgubbar" ser ut.

Danska Ostindien Vad är det?

Här fortsätter berättelsen om Danska Ostindien, nu i perioden mellan 1643 – 1729, då det första Danska Ostindiska Kompaniet upphörde att existera. Men, liksom en Fågel Fenix, uppstod det på nytt ur askan av det gamla, men mer om det i nästa Rapport.



Masulipatam, som det såg ut på Pessarts tid och omnämnt i förra Rapporten, var en av Koromandelkustens viktigaste handelscentra. Här såldes kryddor av alla de slag, men även textilier var en viktig handelsvara.

Willum Lelys tid 1643 - 1648

Under tiden hade förhållandena i Tranquebar försämrats av dålig disciplin och dryckenskap bland manskapet. Pessart, som själv var törstig, kunde inte reda ut svårigheterna när han väl var hemma igen. Tranquebar förföll under hans ledarskap mer och mer och hans efterträdare, Willum Lely kunde, när han efterträdde Pessart, konstatera att han hade tre allvarliga problem att ta i tu med nämligen: stridigheter med naiken, skulder i Masulipatam och konflikter i Bengalen som uppkommit då kaptenen på Den förgyllte Sol, Claus Rytter, på eget bevåg öppnat ett privat krig med stormogulen.

Naiken lyckades han, efter diverse småstridigheter beveka och till och med få honom att minska på sina anspråk om gåvor och tull. Vårre var det med kreditorena i Masulipatam, varav några till och med försökte ta sig till Köpenhamn för att där göra anspråk på sina pengar. Om de nådde ända fram har inte kunnat bekräftas. Därmed var Danmark utestängt från den bästa handelsstaden på Coromandelkusten. Man lyckades också försvåra danskarnas handel med andra handelsstäder i området.

Vad beträffar kriget med Bengalen fortsatte Lely detta och lyckades kapa flera fartyg. Stormogulen sökte då fredsförhandlingar och lovade att i krigsskadestånd betala 80 000 rupier. Lely förkastade förslaget men 1648 kom man dock överens om nya fredsvillkor. Vad de innehöll vet man inget om, annat än att bengalerna inte höll ingånga löften.

Under de gågna åren hade holländarna framstått som den starkaste kolonialmakten i området. De hade fördrivit portugiserna från Ceylon och förbjöd nu danskarna att bedriva handel med Filippinerna, Japan och Kina, samt avkrävde dem tull i Malacka och annorstädes.

Leyel lät sig nöjas med detta, väl medveten om holländarnas överlägsna styrkor i Asien. Förhållandet till de andra europeiska länderna förbättrades dock genom holländarnas överlägsenhet. Portugiserna lovade danskarna fri handel i alla sina hamnar i Indien och även med engelsmännen förbättrades situationen.

Leyels stora mål var att få Tranquebars ekonomi på fötter. Att fästningen skulle kunna bli självförsörjande, betala sina avgifter till naiken samt tjäna en slant på handel och tullavgifter. Bevarade räkenskaper visar också en rätt livlig handel i Tranquebar. Den viktigaste handelsvaran var arrak, men också på slavar tjänade man bra med pengar. Tullintäkterna täckte avgifterna till naiken och räckte också till sold för det fåtaliga manskapet.

Något som också tillverkades i Tranquebars omnejd var salpeter, som är en av huvudindigrienserna vid tillverkning av krut. Leyel kom nu på ett nytt sätt att tillverka krut, och Tranquebar blev i nu stånd till att exportera denna eftertraktade produkt. Dansborg förstärktes också under Leyels ledning, så att den norra muren nu blev 6 ½ alnar hög. In mot muren byggdes palissader av palmstammar och vallgraven var nu 25 alnar bred och 6 alnar djup. Tranquebar var nu kapabelt att försvara sig, såväl för anfall från land som från havet.

Något tack för allt sitt slit fick emellertid inte Leyel. Han angreps av sin efterträdare på posten som kommandant, Povl Hansen Korsör, för att ha stoppat för mycket pengar i egen ficka (något som alla högre ämbetsmän gjorde på den tiden) och satt faktiskt en tid i fängelse. Han slapp dock så småningom fri och återvände till Danmark på ett holländskt fartyg.

Trots det dystra slutet av hans ämbetsperiod, kan man nog säga att utan hans helhjärtade arbete med att iståndsätta Tranquebar efter Pessarts misskötsel, hade nog aldrig kolonin varit i stånd att överleva och kvarstå under danskt kommando de kommande åren utan någon som helst hjälp från hemlandet.

De stilla åren

Vid Povl Hansens övertagande av Tranquebar, kunde kolonins tillgångar värderas till ca. 56 000 pardou, eller ungefär lika mycket pengar i riksdaler. Men förluster av fartyg, samtidigt som kreditorena efter Pessarts utsvävningar i Masulipatam åter gjorde sina röster hörda var oroande. Bland annat tvingades med våld kaptenen på Christianshavn att betala 5 600 pardou vid dennes ankomst till Macassar. Tillsammans betydde detta att Dansborgs totala penningreserv inte innehöll mer än 22 000 pardou. Det gamla Christianshavn var också, vid den tidpunkten, i så dåligt skick att hon vid återkomsten till Tranquebar måste huggas upp.

I Köpenhamn beslöts samtidigt att inte hjälpa Tranquebar vare sig med pengar eller manskap. Till slut fanns endast en enda dansk soldat i fortet, resten var utlänningar av olika nationaliteter. Då Povl Hansen dog 1655 valde besättningen Eskil Andersen Kongsbakke till kommandant. Denne var en kraftkarl och lyckades trots alla svårigheter behålla Dansborg under dansk flagg.

1660-talet var Eskil Andersens bästa tid. Han förde fortfarande krig mot Bengalen och lyckades ta priser värda ca. 80 000 pardou. Handeln gick under dessa år på sparlåga. Naiken belägrade årligen Tranquebar och krävde sin tribut handgripligen. Till slut var Eskil Andersen den ende kvarvarande dansken. Han lyckades förmå en holländare att resa till Köpenhamn, för att där berätta om Tranquebars belägenhet. Denne nådde Köpenhamn 1668 och det är förmodligen hans berättelse som gjorde att man där beslöt att efter 29 år äntligen utrusta ett skepp för att undsätta Tranquebar.

Det nya Kompaniet 1668 - 1687

I slutet av 1660-talet hade det gamla Kompaniet upphört att existera och pengar att bilda ett nytt fanns inte. Danmark hade under de gågna åren förlorat Skåne, Blekinge och Halland till Sverige och var hårt ekonomiskt ansatt.

Trots detta ställde kronan nu krigsfartyget Faerö till förfogande. Hon var bemannad med ca. 200 man och stod under befäl av Sievert Adler. Han hade till uppgift, att om Tranquebar fortfarande var i dansk ägo, rusta upp fästningen och sluta fred med Bengalen och andra fiender. Om däremot fästningen fallit i fiendens händer, skulle han återta den med vapenmakt.

Den 31 maj 1669 ankrade Faerö upp på Tranquebars redd och fann då, till allas förvåning, att Danebrogen fortfarande vajade över Dansborg.

Då Tranquebar var undsatt satte Faerö segel mot Bantam på Java för att sluta nya handelsavtal. Hon fick god last och seglade sedan direkt hem till Danmark dit hon nådde i september 1670. 26 man hade omkommit på den nästan 2 år långa frånvaron men det räknades som normalt för en så pass lång resa.

Medan Faerö var borta, arbetades det i Danmark med att upprätta ett nytt Kompani. De kungliga tecknade aktier för tillsammans 23 000 rd. och kungen uppmanade sina undersåtar att teckna egna aktier, minsta andel var 100 rd, så att aktiekapitalet till slut nådde 162 800 rd. En förteckning visar också att kronan bistod Tranquebar med allehanda material till ett värde av 95 000 pardou.

Under tiden arbetades det energiskt i Tranquebar. Ett nytt fördrag tecknades med naiken som gav fästningen ytterligare tre byar från vilka man kunde dra in skatt och förnödenheter. Det nya fördraget nämnde 44 byar och fiskesamhällen som lydde under Tranquebar.

Då det nya Kompaniet var bildat, sände man i fortsättningen, under åren 1670 – 1675 ut nya fartyg varje år från Danmark. Under dessa år förläste heller inga fartyg, men resan tog fortfarande lång tid och många människoliv spilldes, ofta till följd av skörbjugg.

Äntligen, efter 30 år, slöts så fred med Bengalen och danskarna fick tillstånd att handla tullfritt i Pibley och Balasora, samt att där upprätta nya loger. Senare gavs också tillstånd att upprätta loger i Hughli och Ganges. De gamla planerna på handel med Kina och Japan tog också ny fart och ett skepp, Fortuna, sändes iväg. Man lyckades faktiskt få kontakt och en loge upprättades där som fanns kvar till 1678.

En nedgång i handeln synes ha skett då Danmark krigade med Sverige om Skåne och inte kunde avvara varken pengar, fartyg eller manskap till Tranquebar. Skulderna till kungen av Bantam växte till 20 000 pardou, tillika dryga räntor, Trots alla motgångar kunde dock aktieägarna i Danmark under åren 1673 – 1680 inkassera 49 000 rd. i vinst. En ny aktie-teckning gav vid handen att aktiekapitalet ökade med 12% till 184 000 rd.

1682 blev adelsmannen Axel Juel kommandant i Tranquebar. Nu började på nytt en nedgång för kolonin. Juel var inte vuxen uppdraget och försökte uppenbarligen att mest tjäna egna pengar på sin position. Han levde i sus och dus och Kompaniets tidigare goda affärer med kungen av Bantam gick förlorade. Åtskilliga klagobrev sändes hem till Danmark så att till slut två skepp under befäl av Wulff Heinrich von Calnein, en preussisk officer i dansk tjänst, sändes ut för att ”ordna upp förhållandena”. Skeppen nådde Tranquebar i juni 1687 och von Calnein tog genast kommandot. Han lyckades snabbt få Tranquebar på fötter igen, bland annat genom slavhandel. Han återupptog också kriget med Bengalen och lyckades så bra, (han kapade åtskilliga bengaliska skepp) att han vid sin hemresa frankt deklarerade: ”Jag seglade ut med två skepp men återvänder med en eskader om 7”.

Storhetstiden 1687 - 1704

Åren 1687 – 1704 innebar Tranquebars första storhetstid. De många krigen i Europa och Orienten mellan England, Frankrike och Spanien, gav Danmark friare händer i Indien. Samtidigt som bristen på orientaliska varor var stor i Europa, ökade priserna och därmed vinsterna. Christian V skänkte i glädjeyran inte mindre än 4 fartyg till Kompaniet, vilket skapade ytterligare möjligheter för en ljus framtid.

När därtill Tranquebar under denna tid hade en bra kommandör, Christian Pouch, som förmådde hävda Danmarks intressen i området syntes allt ordna sig till det bästa. Totalt sändes, under dessa år, 30 fartyg ut från Danmark Endast ett av dessa förläste 1698, medan de övriga nådde Tranquebar. Indiska oceanens våldsamma stormar tog dock sin tribut och långtifrån alla nådde tillbaka till hemlandet. Vad fartygen hade med sig på utfarten spelade

inte så stor roll, allt gick att sälja. Viktigast var dock den så kallade "Dranken", d.v.s. vin, brännvin, öl och mumma. Returfrakterna bestod huvudsakligen av peppar, ju mera peppar desto bättre, men även salpeter och tyger var efterfrågade hemma. Värdet av dessa returfrakter var ofta 10 gånger så högt som på de varor man hade med sig på utresan.

Danskarna gjorde under dessa år ven affärer med Athein, en stad med malajisk befolkning på norra Sumatra. De politiska förhållandena där var dock instabila med många inbördeskrig och handeln kunde ibland ligga helt nere. Goda vinster, när handeln där begav sig, kunde dock göras med slavar. Von Calnein tjänade t.ex. på en enda resa 12 000 rd. enbart på slavar.

Men även slavhandeln hade sin upp och nedgångsår. Dåliga skördeår gjorde t. ex. att befolkningen tvangs sälja sig själva, eller sina barn, som slavar för att överleva, medan det under goda skördeår, när befolkningen kunde livnära sig, var brist på slavar. 1696 var ett bra år för slavhandeln, 1698 ett dåligt. En frisk man betingade på slavmarknaden i Bantam ett pris av 40 – 60 rd., medan en vacker kvinna kunde köpas för 20 – 30 rd.

Med naiken hade Tranquebar under dessa år oupphörliga skärmytslingar, medan man med Bengalen försökte skapa fred för att kunna återuppta den viktiga handeln med peppar. Det lyckades också Andreae att 1698 sluta nya avtal med stormogulen samt att upprätta en ny loge vid Hooghlyfloden, det framtida "Danmarksnagore".

Vid 1700-talets början hade Tranquebar vuxit ut till en efter danska mått ganska stor stad med ca. 5 000 invånare, eller ungefär lika stor som dansk landsortsstad av Aalborgs eller Helsingörs storlek, allt omslutet av en ringmur och med Dansborg som försvar för anfall från havet.

Tillbakagång 1704 – 1716

I juni 1704 ankom John Sigismund Hassius till Tranquebar för att ta över kommandantposten efter Jörgen Björn som avlidit stax innan. Han förde med sig Kompaniets förhoppningar om fortsatt framgång och ordning och reda inom handeln. Så blev nu inte fallet. Hassius synes huvudsakligen ha satt sina egna affärer före Kompaniets. Detta var nu ingen nyhet för ägarna och de grundläggande orsakerna var de usla lönerna. Hassius kunde t. ex. inte leva ståndsmässigt på de 600 rd. som han förtjänade årligen som kommandant utan var tvungen att skaffa sig extrainkomster. Det var också allmänt känt att de högt uppsatta tjänstemännen ute i kolonierna såg till att deras egna förmögenheter växte under de år de befann sig utomlands. Så länge det skedde med en viss finess och handeln gav överskott, såg man mellan fingrarna med dessa oegentligheter, men under Hassius tid synes de egna affärerna ha tagit överhand och Tranquebar gick med ett rejält underskott, något som också påpekades från Kompaniets sida. Hassius försvarade sig dock och menade att affärerna inte gick så bra längre, något som i viss mån var riktigt. Den tidigare så lönsamma slavhandeln hade t. ex. upphört. Hassius var mycket skicklig i att tala i egen sak och försvarade sig mot alla angrepp med den äran. 1708 sökte han avsked från sin post men nekades detta. Han blev, trots otaliga protester från Tranquebars innevånare och aktieägare i hemlandet, kvar i sitt ämbete ända fram till 1716, då han kunde resa hem, medförande en så ansevärd förmögenhet att den gav honom möjlighet att 1718 köpa sig ett adelsbrev och anta namnet "Lillienpalm". Han dog som amtstiftsmand.

Kompaniets ekonomi var nu åter på tillbakagång och trots att det under 1700-talets första tio år betalades ut 190 000 rd. till aktieägarna, saknades pengar till driftskostnader. Man sände ännu ut två skepp per år till Tranquebar men hade otur då många av dem förliste.

1709 utbröt så det stora Nordiska kriget och ekonomin ansträngdes ytterligare: Ett statstillskott på 50 000 rd. lättade litet på svårigheterna, men 1715 såg man sig nödsakade att sända en kaparkapten på skeppet Salvador till Indien. Något resultat av dennes aktiviteter märktes dock inte.

Upplösning

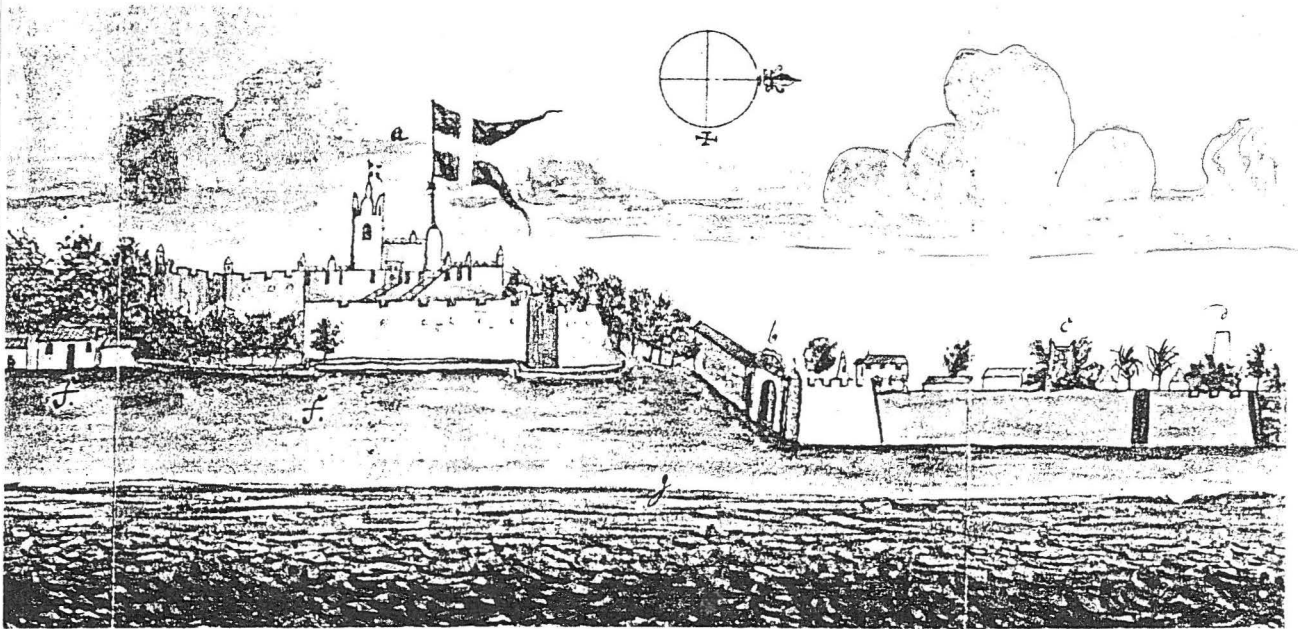
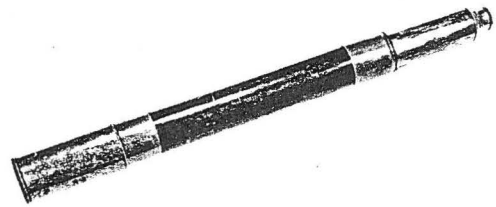
År 1721 fanns inga pengar kvar och Kompaniet kunde inte längre sända ut några skepp till Tranquebar. Kommendant där var då Ulrich von Nissen, men inte heller i Tranquebar fanns längre några pengar för att köpa varor till handel. 1722 och 1723 sändes visserligen fartyg ut men de återkom inte förrän 1729 och då utan returlast.

Den 8 oktober 1729 skrev Det Ostindiske Kompaniet till Tranquebar och meddelade att det avsåg sig all handel och utrustning samt att kungen själv nu skulle överta Kompaniet och fästningen. Därmed upphörde det andra Danska Ostindiska Kompaniet att existera.

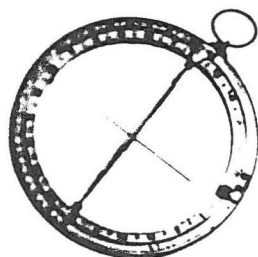
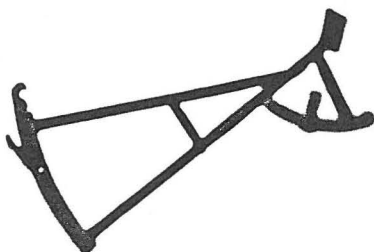
Trots allt upphörde inte all handel i Tranquebar. Intressenterna bemödade att hålla den igång och skapade ett nytt aktiesällskap där kronan välvilligt ställde upp. Det nya sällskapet fick samma fri och rättigheter som det gamla haft och redan 1729 utsändes två skepp till Tranquebar med ett aktiekapital om 65 000 rd. Samtidigt utnämndes Diderich Mühlenport till ny kommendant på Dansborg. Och sannerligen, det nya sällskapet gjorde succé. 1730 kunde tre nya skepp utrustas för att sändas iväg, ett till Kina och två till Tranquebar. Därmed låg vägen öppen för det nya Kompaniet.

Et forbavsende syn:

Dannebrog på Dansborg



När örlogsskeppet Færö ankrade upp på Tranquebars redd, var det 25 år sedan som kolonin haft någon kontakt med hemlandet och man trodde allmänt i Danmark att den gått förlorad. Förvåningen var därför stor ombord på fartyget, när man såg att Dannebrogen fortfarande vajade över Dansborg.



Kvadranten och solringen.

Med dessa enkla hjälpmedel bestämdes solhjäjden och därmed ett fartygs position i förhållande till breddgraden.

VÅRENS MÖTEN I STOCKHOLM OCH GÖTEBORG

STOCKHOLM FÄLTÖVERSTEN, Valhallavägen 148. T-station KARLAPLAN (möteslokalen ligger i samma hus som T-stationen) Ingång från Valhallavägen. På alla möten bjuder vi på kaffe och kaka.
Möten enligt nedanstående schema **den första torsdagen** (utom januari) varje månad. Klockan 19.00

Torsd. 13/1 Tema: Antikva och Grotesk-stämplar. Litet föredrag om dessa tidiga stämplar.

Torsd. 3/2 Tema: Ísländsk luftpost. Genomgång av Max Nørgaards artikel ur en gammal Rapport. Tag med egna obekt!

Torsd. 2/3 Årsmöte. Efter detta visas en samling marginalnummerfyrblock

Torsd. 6/4 Tema: Bläckmakuleringar. Sekreteraren visar sin samling av dessa intressanta, för Ísland ganska speciella makuleringar.

Lörd. 13/5 Sedvanlig våravslutning hemma hos Leif Nilsson i Norrtälje kl. 12.00. Liten auktion samt mycket annat smått o gott.
Anmälan till Leif **Obs ändrad dag från december-Rapporten!!**

GÖTEBORG GÅRDABO, Garverigatan 2. Spårvagnshållplats SVINGELN möten **den andra torsdagen** i varje månad. Klockan 19.30 Möteslokalen öppnas 18.30. **Obs! från och med i våren 1999 bytesnöten tillsammans med SFF-Göteborg.** På varje möte har vi en liten Miniutställning och auktion. Väl mött på mötena !

Torsd. 13/1 Visning av diabilder ur Holger Crafoords fantastiska utställningssamling

Torsd. 10/2 Årsmöte. Efter mötet visning av film från Íslandsresan 1973.

Torsd. 9/3 Hópflug Ítala 1933. Vi får, från Stockholm, nersänt föreningens insamlade kopior på nu registrerade och kända försändelser och vi ser på utgåvan i dess helhet och dess speciella historia,

Torsd. 13/4 Vi firar klubbens 35-årsjubiléum och blir severade minnen från de tidigare åren och givetvis blir det något att förtära, kvällen till ära

Torsd. 11/5 "Ett brev kan berätta så mycket" Kåseri runt några intressanta brev från Ísland o Färöarna

VÄLKOMMEN TILL VÅRENS MÖTEN !!

OCH GLÖM NU INTE BORT DESSA DATUM !!!

Föreningen Islandssamlarna och Islandsklubben i Göteborg.

Föreningen Islandssamlarna

Postgiro 40 29 57 - 5

Ordförande

Stig Österberg

PI 1433

136 91 Haninge

Tel/Fax 08-500 341 46

Sekreterare

Per-Olof Abrahamsson

Söderberga Allé 38

162 51 Vällingby 7

Tel/Fax 08-687 02 26

olov.abrahamson@telia.com

Kassör

Leif Nilsson

Södersvik 9074

761 94 Norrtälje

Tel/Fax 0176-420 85

Leif.A.Nilsson@telia.com

Islandsklubben i Göteborg

Postgiro 26 73 70 - 5

Ordförande

Johnny Pernerfors

Draggensgatan 5

418 77 Göteborg

Tel/Fax 031- 54 88 78

pernerfors@swipnet.se

Sekreterare

Kaj Librand

Dirigentgatan 2

421 38 Västra Frölunda

Tel 031- 49 23 49

Kassör

Lennart Engström

Lyckegatan 4 G

434 32 Kungsbacka

Tel 0300 - 134 88

Vem vänder jag mig till när jag har frågor rörande följande?

Medlemsansökan	Sekreteraren	Islandssamlarna/Islandsklubben-Kassören
Medlemsavgift	Kassören	Islandssamlarna/Islandsklubben
Rapporter	Kassören	Islandssamlarna
Text till Rapporten	Sekreteraren	Islandssamlarna
Adressändring	Kassören	Islandssamlarna/Islandsklubben
Auktioner i Rapporten	Kassören	Islandssamlarna
Auktioner i Övrigt	Ordförande	Islandsklubben

Det är dags att betala medlemsavgiften för 2000 SEK 80:- (Checkar mottages ej kommer att returneras)

It is time to pay the annual fee for SEK 80:- (Do not send checks.charges is to high)

VAR VÄNLIGA OCH BETALA MEDLEMSAVGIFTEN SÅ FORT SOM MÖJLIGT.

Följande har INTE betalt för år 2000: 160,444,606,663,687,782,784,803,813

**Följande har att inbetala en rest: 302(60.-) ,479(10.-), 496(12.-) ,513(58:-),
526(37.-),540(40:-), 588(67.-), 624(15.-), 625(30.-) ,655(11.-),
791(70.-), 798(70.-) ,802(70.-)**

Medlemmar boende utanför Sverige sänder sedlar I LOKAL VALUTA T.EX \$ EL £ (kan ej jämt belopp sändas överföres restbelopp till nästkommande år).

Beställ gamla Rapporter kostar bara 5:-/nummer+porto, dessa är ett måste för en islandssamlares referensbibliotek då de innehåller mycket läsvärt. Beställning göres hos Leif Nilsson.

VIKTIGA DATUM FÖR ISLANDSSAMLARNA.

Nordia 2000 17 - 19 mars 2000 SOLLENTUNA

26 - 28 Jan 2001 Nordia 2001 i Tucson Arizona USA Resa med Islandssamlarna Intresse till Johnny 031 - 54 88 78

Hafnia 2001 Köpenhamn oktober 2001

MANUS STOPP FÖR JUNI RAPPORTEN ÄR 10 MAJ 2000

SE VÅR HEMSIDA PÅ INTERNET , UNDER SFF.SE

**AUKTION I RAPPORTEN INSÄNDES SENAST DEN 2000.04.15 TILL LEIF NILSSON,SÖDERSVIK
9074, 761 94 NORRTÄLJE**

Obj.Nr: 23
Nr.stpl: "97"
F.nr: 179
Utrop: 150



Obj.Nr: 24
Nr.stpl: "98"
F.nr: 135
Utrop: 50



Obj.Nr: 25
Nr.stpl: "100"
F.nr: 65
Utrop: 30



Obj.Nr: 26
Nr.stpl: "107"
F.nr: 65
Utrop: 20



Obj.Nr: 27
Nr.stpl: "117 1/4"
F.nr: 65
Utrop: 170



Obj.Nr: 28
Nr.stpl: "124"
F.nr: 64
Utrop: 160



Obj.Nr: 29
Nr.stpl: "127"
F.nr: 65
Utrop: 60



Obj.Nr: 30
Nr.stpl: 140
F.nr: 54
Utrop: 150



Obj.Nr: 31
Nr.stpl: "144 1/4"
F.nr: 65
Utrop: 30



Obj.Nr: 32
Nr.stpl: "147"
F.nr: 66
Utrop: 40



Obj.Nr: 33
Nr.stpl: "148"
F.nr: 54
Utrop: 250



Obj.Nr: 34
Nr.stpl: "152"
F.nr: 108
Utrop: 130



Obj.Nr: 35
Nr.stpl: "156"
F.nr: 81
Utrop: 10



Obj.Nr: 36
Nr.stpl: "157"
F.nr: Tj29
Utrop: 20



Obj.Nr: 37
Nr.stpl: "159"
F.nr: 286
Utrop: 100



Obj.Nr: 38
Nr.stpl: "160"
F.nr: 76
Utrop: 80



Obj.Nr: 39
Nr.stpl: "164"
F.nr: 96
Utrop: 20



Obj.Nr: 40
Nr.stpl: "168"
F.nr: 94
Utrop: 20



Obj.Nr: 41
Nr.stpl: "177"
F.nr: 93
Utrop: 20



Obj.Nr: 42
Nr.stpl: "180"
F.nr: 79
Utrop: 150



Obj.Nr: 43
Nr.stpl: "185"
F.nr: 82
Utrop: 110



Obj.Nr: 44
Nr.stpl: "187"
F.nr: Tj28
Utrop: 80



Obj.Nr: 45
Nr.stpl: "199"
F.nr: Tj28
Utrop: 100



Obj.Nr: 46
Nr.stpl: "200"
F.nr: 63
Utrop: 100



Obj.Nr: 47
Nr.stpl: "222"
F.nr: 240
Utrop: 300



Obj.Nr: 48
Nr.stpl: "231"
F.nr: 170
Utrop: 800



Obj.Nr: 49
Nr.stpl: "288"
F.nr: 331
Utrop: 1000



Obj.Nr: 1
Nr.stpl: "3"
F.nr: 78
Utrop: 80



Obj.Nr: 2
Nr.stpl: "7"
F.nr: 54
Utrop: 200



Obj.Nr: 3
Nr.stpl: "9"
F.nr: 65
Utrop: 20



Obj.Nr: 4
Nr.stpl: "14"
F.nr: 82
Utrop: 30



Obj.Nr: 5
Nr.stpl: "15"
F.nr: 151
Utrop: 2000



Obj.Nr: 6
Nr.stpl: "16"
F.nr: 77^{ba}
Utrop: 100



Obj.Nr: 7
Nr.stpl: "18"
F.nr: 54
Utrop: 220



Obj.Nr: 8
Nr.stpl: "22"
F.nr: 170
Utrop: 150



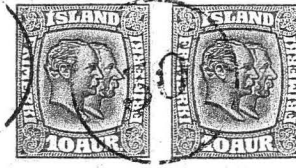
Obj.Nr: 9
Nr.stpl: "27"
F.nr: 65
Utrop: 40



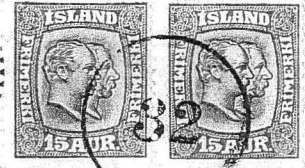
Obj.Nr: 10
Nr.stpl: "26"
F.nr: 65
Utrop: 50



Obj.Nr: 11
Nr.stpl: "30"
F.nr: 81
Utrop: 80



Obj.Nr: 12
Nr.stpl: "32"^{lc}
F.nr: 82
Utrop: 150



Obj.Nr: 13
Nr.stpl: "39"^{la}
F.nr: Tj 34
Utrop: 400



Obj.Nr: 14
Nr.stpl: "39"^{lc}
F.nr: 124
Utrop: 100



Obj.Nr: 15
Nr.stpl: "41"
F.nr: Tj 35 I
Utrop: 270



Obj.Nr: 16
Nr.stpl: "44"
F.nr: 65
Utrop: 50



Obj.Nr: 17
Nr.stpl: "70"
F.nr: 67
Utrop: 400



Obj.Nr: 18
Nr.stpl: "71"
F.nr: Tj 48
Utrop: 150



Obj.Nr: 19
Nr.stpl: "75"
F.nr: 78
Utrop: 180



Obj.Nr: 20
Nr.stpl: "78"
F.nr: 81
Utrop: 30



Obj.Nr: 21
Nr.stpl: "80"
F.nr: 132
Utrop: 60



Obj.Nr: 22
Nr.stpl: "81"
F.nr: 124
Utrop: 30

